

ƠN GỌI TU TRÌ NẤY SINH TỪ HANG ĐÁ LỘ ĐỨC

... Cứ sự thường, tín hữu Công Giáo Pháp nào có lòng đặc biệt kính mến Đức Mẹ MARIA đều ao ước một lần đi hành hương Lộ Đức, trung tâm thánh mẫu nổi tiếng của nước Pháp nói riêng và của toàn thế giới nói chung.

Đó cũng là nguyện ước thầm kín nhất của tôi ngày xuân trẻ. Và cơ may đến khi tôi thi hành nghĩa vụ quân dịch. Cuộc hành hương ghi đậm nét trong cuộc đời tôi. Tôi sống kinh nghiệm sâu xa thời gian đối diện với thế giới bệnh tật khổ đau và những ngày cầu nguyện chân thành sốt sắng.

Sau lần hành hương Lộ Đức đáng ghi nhớ ấy tôi thuyết phục được Song Thân ghi tên tham dự cuộc hành hương toàn quốc Pháp, tổ chức hàng năm vào ngày 15 tháng 8, nhân dịp đại lễ Đức Mẹ MARIA hồn xác lên trời. Đó là năm 1973 và tôi 22 tuổi, đong đầy sức lực. Tôi hiến trọn khả năng và nhiệt huyết để phục vụ một người đàn ông tàn tật, chia bớt gánh nặng với hiền thê ông. Tôi tháp tùng ông mọi nơi và cùng ông trải qua thời gian tuyệt diệu trong lời kinh tiếng hát cũng như những giây phút vô

cùng cảm động.

Trong lần hành hương đó, khi đứng trước Hang Đá Đức Mẹ Lộ Đức, tôi âm thầm dâng lên Đức Mẹ MARIA chương trình sống của đời tôi. Đó là bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Con của Mẹ. Nhưng theo bằng cách nào và ở đâu? Tôi hoàn toàn mù tịt! Hồi ấy là tháng 8. Sang đến tháng 10, tháng dâng kính Đức Mẹ Mân Côi, tôi hân hạnh quen biết Các Tu Huynh dòng Thánh Gioan Thiên Chúa. Tháng 5 năm sau - 1974 - tôi chính thức gia nhập Tập Viện và trở thành Tu Huynh dòng Thánh Gioan Thiên Chúa.

Đối với tôi, ơn gọi tu dòng là kết quả đương nhiên các chuyến hành hương Lộ Đức của tôi. Thời gian ở Lộ Đức là thời gian trầm lắng nguyện cầu và tháp tùng các bệnh nhân.

Hiện nay tôi là Tu Huynh phục vụ tại dưỡng đường thủ đô Paris, nơi phòng khám bệnh. Tôi có nhiệm vụ tiếp đón các thân chủ và ấn định các buổi hẹn đến khám bệnh. Tùy theo trường hợp thuận lợi và cần thiết tôi cũng có thể trò chuyện và nói đôi lời hay ý đẹp, nói vài câu khuyến khích với mục đích nâng đỡ tinh thần các bệnh nhân. Tôi cũng có nhiệm vụ phụ giúp các bác sĩ trong các cuộc thử nghiệm, phân tích. Nơi đây, bổn phận quan trọng nhất của tôi là trấn an các thân chủ. Ban tối, trong tư cách Tu Huynh, tôi dành thời giờ viếng thăm một số bệnh nhân cần khích lệ và an ủi, bất luận họ thuộc tôn giáo nào, giai cấp xã hội nào hoặc chính kiến nào. Trong các cuộc viếng thăm này, tôi lắng nghe nhiều hơn nói.

Sau cùng, tôi kết thúc một ngày dài làm việc với lời khẩn nguyện. Tôi dâng lên Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc mọi âu lo khốn khổ của thân phận con người. Tôi thưa với Đức Mẹ MARIA về những trường hợp

đặc biệt và những bệnh nhân tôi từng giúp đỡ trong ngày. Tôi phó thác tất cả trong vòng tay từ mẫu dịu hiền của Đức Mẹ MARIA. Tôi tin tưởng vững chắc nơi sự trợ giúp quyền năng bao la của Đức Mẹ. Và tôi đi vào giấc ngủ trong an bình thanh thản.

Tôi không biết mình có thể thành công trong việc thông truyền Tình Yêu THIÊN CHÚA cho hết mọi bệnh nhân được không. Điều chắc chắn tôi muốn làm chứng đó là các bệnh nhân thổ lộ với tôi rằng: "Họ thật sự cảm nghiệm sự hiện diện của THIÊN CHÚA trong cuộc đời họ". Mỗi người tin tưởng vững vàng rằng: "Tất cả chúng ta đều là con cái cùng một CHA trên Trời".

Chứng từ của Thầy Bernard Thibault.

... "Kính sợ THIÊN CHÚA đem lại vinh quang và tự hào hân hoan cùng phần khởi. Kính sợ THIÊN CHÚA khiến tâm hồn sung sướng, cho con người được hoan hỉ mừng vui và an khang trường thọ. Ai kính sợ THIÊN CHÚA sẽ thấy cuộc đời kết thúc tốt đẹp, ngày lâm chung họ sẽ được hưởng phúc lành. Bước đầu của khôn ngoan là kính sợ THIÊN CHÚA, ngay từ lúc thành hình trong lòng mẹ, các tín hữu đã được ơn khôn ngoan. Giữa nhân gian, khôn ngoan xây tổ làm nền móng vĩnh cửu và tin tưởng vào con cái loài người. Sự viên mãn của khôn ngoan là kính sợ THIÊN CHÚA. Lòng kính sợ THIÊN CHÚA là tuyệt đỉnh của khôn ngoan" (Sách Huấn Ca 1,11-18).

("LOURDES Magazine", n.7, Ottobre-Novembre/2004, trang 25)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

